

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne dneje in praznike. — Inzerati do 80 petič 2.— Din, do 100 vrt 2.50 Din, večji inzerati petič vrt 4.— Din. Popust po dogovoru. Inzeratni davek posebej.

Slovenski Narod veča letno v Jugoslaviji 240.— Din, za inozemstvo 420.— Din.

Upravništvo: Knafljeva ulica št. 5, pritličje. — Telefon 2304.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, I. nadstropje. — Telefon 2034.

Stanovanjska zaščita ne bo podaljšana?

Predlog posl. Petejana je spravil vlado v zadrego. — Vprašanje stanovanjske zaštite se bo najbrž zavleklo do 1. maja.

— Beograd, 27. marca. Danes bi se imel sestati skupščinski odbor, ki razpravlja o najnem predlogu posl. Petejana glede podaljšanja stanovanjske zaštite. Odbor je predlog, kakor znano, v načelu že sprejel in bi se morala danes izvršiti podrobna razprava. Ker pa je predlog posl. Petejana v diametralnem nasprotju z dosedanjim političnim vladom, ki gre v smeri popolne ukinitve vseh stanovanjskih omejitev, je prišla vlada v hudo zadrego, ker bi sprejem predloga posl. Petejana pomenil obsodbo dosedanje vladne politike.

Vlada je na svoji včerajšnji seji obširno razpravljala o tem vprašanju, vendar pa ni prišlo do nikakršne zaključke. V ministrskem svetu so bila mnenja zelo različna. Dočim priznavajo eni upravičenost in utemeljenost predloga za podaljšanje stanovanjske zaštite, zastopajo drugi mnenje, da mora vlada vztrajati na svojem dosedanjem stališču in s 1. majem definitivno likvidirati stanovanjsko zaščito. Končno je ministrski svet izvolil poseben ministrski odbor, v katerem so ministri gg. Čeda Radović, Pera Marković, Milan Simonović in notranji minister dr. Korošec. Ta odbor, ki ima nalogo, da do

jutri prouči stanovanjsko vprašanje in izdela konkretne predloge, je pritegnil k posvetovanju tudi bivšega ministra socialne politike dr. Gosarja, ki je napravil prvi korak na polju demontaže stanovanjske zaštite, ter predsednika skupščinskega odbora, ki razpravlja o predlogu posl. Petejana, dr. Kujundžića. Sečle ko bo ta odbor sprejel konkretne predloge, bo nadaljeval skupščinski odbor razpravo o predlogu posl. Petejana.

Kakor se zatrjuje, vztraja dr. Gosar na tem, da se stanovanjska zaščita s 1. majem v smislu njegovega prejšnjega odloka definitivno ukine. Z njegovim stališčem se je solidarizirala tudi vsa SLS. Kdaj bo padla odločitev, je težko reči. Zdi pa se, da obstoja v vladi tendenca, da se to vprašanje zavleče tako dolgo, da bo prej napočil 1. maj, tako da bi predlog posl. Petejana sploh ne prišel do izvedbe. Ni verjetno, da bi prišel ta predlog pred Narodno skupščino pred velikonočnimi počitnicami, po velikonočnih počitnicah pa je pričakovati izbruh vladne krize, ki se bo tržkono zavlekla preko 1. maja, tako da bo takrat ostalo vse pri starem.

Po sprejetju proračuna

Ugibanja in kombinacije o novi vladi. — Brez KDK ne more biti trdne vlade. — Davidović naj bi znova pomagal hegemonistom iz zadrege.

— Beograd, 27. marca. Narodna skupščina je na svoji včerajšnji popoldanski seji definitivno sprejela in izglasovala proračun za leto 1928-29. KDK je pred glasovanjem demonstrativno zapustila dvorano in se glasovanja ni udeležila. Njen predsednik g. Pribečević je pred tem podal izjavo, v kateri naglašava, da KDK odklanja vsako odgovornost za proračun in njegove posledice. Vladna večina je nato pri pomenskem glasovanju sprejela ves proračun in finančni zakon, nakar je bila seja zaključena.

S tem je stopila politična situacija v novo fazo, ker prevladuje splošno mnenje, da je Vukičević - Davidovičeva vlada s tem dovršila svojo nalogo in da je potrebna sedaj temeljita sprememba režima ne samo iz političnih, marveč tudi iz gospodarskih razlogov. Tako notranje, kakor zunanje-politični položaj nujno narekujejo, da pride na krmilo močna vlada, ki ne bo imela zaslonbe samo pri policiji, marveč bo faktična predstavnica volje naroda. Ves ta kompleks vprašanj zahteva pregrupacijo narodnih sil v smeri koncentracije, ki naj da državi poštenja, zakonitosti in ravnopravnosti, da končno preneha protizirjanje in zapostavljanje poedinih pokrajin.

V političnih krogih zadnje dni ugotavljajo, da tudi vlada sama že računa z neizogibnimi spremembami, dasiravno se načrti vlade razlikujejo od kombinacije opozicije. Vladni krogi računajo s tem, da bi se morale spremembe izvršiti v okvirju sedanjega vladnega rekonstrukcije tako, da bi stopile v vlado nove osebnosti. V zvezi s tem je zadnje dni v teku akcija, da bi pridobili za vstop v vlado šeja demokratske stranke g. Davidoviča. Dočim pa se iz okoliš Vukičevića zatrjuje, da je tozadevno med njim in g. Davidovičem že dosežen sporazum, g. Davidović sam te vesti najodločnejše demantira. Za slučaj, da bi g. Davidović stopil v vlado, bi prevzel resor ministrstva za poljedelstvo. Dosedanji minister poljedelstva dr. Andra Stanković pa naj bi postal minister pošte. Vladni radikal-ski krogi smatrajo, da bi bil vstop g. Davidoviča v Vukičevićovo vlado mnogo važnejši, nego pa dejstvo, da bi radikalni vsled tega izgubili eno ministrstvo.

Vsekakor pa je za položaj vlade skrajno značilno, da se politični krogi energično pripravljajo na spremembe, o katerih pa nihče ne ve, kdaj nastopijo.

Radikalni nezadovoljenci naglašajo, da se dela na ustvaritvi kombinacije brez Vukičevića. Vstop KDK v vlado smatrajo politični krogi za nujno potreben. Ker pa KDK ne gre v nobeno vlado, ki bi ji načeloval g. Vukičević, je po splošni sodbi usoda g. Vukičevića zapечатena. Domneva se, da bo sestava nove vlade poverjena najprej zunanjemu ministru dr. Marinkoviću. Ker pa je dr. Marinković že imel slični mandat, a ni uspel, se splošno pričakuje, da bo sestavil bodočo vlado neparlamentarec.

Razumljivo je, da si g. Vukičević na vse načine prizadeva, da ostane na krmilu. Doznava se, da je v zadnjem času po svojih zaupnikov ponovno skušal priti v stike s predstavniki KDK, da bi jih pridobil za sodelovanje v njegovi vladi. Vsi ti poskusi pa so ostali brezuspešni.

Danes popoldne je vladalo v Beogradu popolno politično zatišje. Radi pogreba ministra dr. Kocića Narodna skupščina danes ni zasedala. Člani vlade in večina narodnih poslancev so prisostvovali pogrebu. Pač pa je za popoldne pričakovati večje živahnosti. Ob 17. ima napovedano sejo demokratski klub, na kateri bodo izvoljeni novi člani glavnega odbora. Radi tega vprašanja je že na včerajšnji seji prišlo go ostrega spopada med marinkovičevci in davidovičevci. Zato politični krogi z zanimanjem pričakujejo potek današnje seje. Tudi razni skupščinski odbori imajo za danes popoldne napovedane svoje seje. Med drugimi se sestane verifikacijski odbor, da verifira mandat g. Borisa Hristića, sodnika trgovskega sodišča v Beogradu, ki pride na mesto umrlega ministra dr. Kocića.

Prihodnja seja Narodne skupščine se bo vršila jutri popoldne ob 9. Pred prehodom na dnevni red bodo posamezni ministri odgovarjali na razne interpelacije. Med drugim bo prometni minister odgovoril poslancu dr. Pivku na njegovo interpelacijo glede ureditve vprašanja vpokojevcv bivše južne železnice.

Pogreb ministra Kocića

— Beograd, 27. aprila. Danes popoldne ob 9. se je vršil svečan pogreb poštne ministra dr. Vojka Kocića. Pogreba so se udeležili vsi člani vlade, predstavniki vseh parlamentarnih klubov in skoraj vsi v Beogradu navzoči narodni poslanci. Sprevod je ob ogromni udeležbi občinstva krenil ob 9. iz hiše žalosti v saborno cerkev, kjer je patrijarh Dimitrije imel lep nagovor, v katerem je omenjal zasluge pokojnika za dobrobit naroda, države in cerkve. Krsto so nato prenesli ministri in poslanci iz cerkve na voz. Pred cerkvijo se je poslovlj v imenu vlade od pokojnega ministra minister ver g. Simonović, v imenu radikalnega kluba pa posl. Bogoljub Kujundžić. Sprevod je nato krenil pred palačo Poštne hranilnice. Tam se je poslovlj od pokojnika v imenu njegovih prijateljev posl. Dragiša Cvetković, v imenu osebja poštne ministrstva pa generalni pošt. direktor Milan Gjorgjić. Izpred Poštne hranilnice je spreved krenil na pokopališče, kje je pred grobom govorilo še več zastopnikov raznih društev in korporacij, katerim je pripadal pokojnik. Krsto je pokrivalo nad 50 vencev, med katerimi je bil najlepši venec, ki ga je položil v imenu kralja maršalat dvora.

Don Juraj Biankini

Split, 27. marca. Danes jutraj je preminul po daljšem bolehanju bivši podpredsednik vlade in častni predsednik «Jadranske Straže» don Juraj Biankini.

Vest o smrti velikega Juraja Biankinija bo bolešno odjeknila po vsej naši domovini in preko njenih mej, povsod, kjer prebivajo Slovani. Saj je umrl mož, ki si je stekel za slovanstvo neveljnih zaslug, naša Dalmacija, in z njo ves naš narod pa sta izgubila v donu Juraju Biankiniju onega moža, ki je visoko dvignil nacionalno zastavo v našem Primorju, ki ima največ zaslug za to, da je Dalmacija dolga desetletja klubovala vsem navalom Rima in Dunaja in ohranila svoj jugoslovanski nacionalni značaj vse dotlej, dokler ni svobodno zadihala, četudi okrnjena, v naši skupni jugoslovanski državi. Življenje pokojnika je dolga vrsta let najhujšega boja za pravice našega naroda in tudi na svoje stare dni ni miroval, marveč aktivno vodil borbo za osvobodjenje sleherne pediti naše zemlje izpod tujeja jarma, zlasti pa za obrambo sinjega Jadrana. V novinarske vrste je zasekala smrt Juraja Biankinija globoko vrzel.

Don Juan Biankini je bil rojen dne 31. avg. 1847. v Starem gradu na otoku Hvaru, kjer je bil negov oče pomorščak. Gimnazijo je dovršil v Splitu, teološke študije pa v Zadru, kjer je bil 1870 posvečen za duhovnika. Po parletnem dušnem pastirjevanju je stopil v redakcijo «Narodnega lista» v Zadru, kjer je kmalu postal eden

glavnih voditeljev narodnega prepoveda v Dalmaciji. Kot urednik in direktor je sodeloval Biankini pri «Narodnem listu» polnih 50 let. Leta 1881 je bil prvi izvoljen za narodnega poslance v dunajski parlament in je nad 30 let zastopal Dalmacijo kot član hrvatske narodne stranke. V avstrijskem parlamentu se je pridružil Mladošehom, L. 1893 pa je osnoval tudi v dalmatinskem delnem zboru poseben hrvatski klub. Sečle L. 1904 je prišlo ponovno do fuzije narodnih skupin. V dunajskem parlamentu je imel Juraj Biankini nad tisoč pomembnih govorov, v katerih je nastopal v obrambo pravic vseh južnih Slovanov.

Po razpadu Avstro-Ogrske je doletela Dalmacija italijanska okupacija. Biankini je bil radi svojega odločnega nacionalnega stališča trn v peti raznim italofiliom, ki so ga zato neprestano preganjali. Dvakrat so ga zaprli, nato pa končno obsodili na hišni zapor in mu prepovedali vsako politično udeleževanje. Le intervencija ameriškega admirala v Splitu ga je rešila internacije v Italiji. V noči, dne 15. marca 1919 so ga italijanske oblasti ponovno aretirale in ga na vojni ladji pripeljale v Bakar.

V začasnem narodnem predstavništvu SHS je Juraj Biankini zopet nadaljeval svoje parlamentarno delo. V prvi vladi Ljube Davidoviča je zavezal mesto podpredsednika, bil je podpredsednik Narodne skupščine, pozneje pa je prevzel mesto predsednika komisije za izmenjavo avstro-ogrskih novčanic v evakuirani Dalmaciji. Radi starosti in slabega zdravja se je Biankini pred leti umaknil iz politič. življenja, vendar pa je vedno budno zasledoval razvoj političnih dogodkov in se vse do zadnjega aktivno udeleževal dela na nacionalnem polju. Posebno pozornost je posvečal Jadrani in ustanovil je L. 1920 «Jadransko Stražo», ki ji je bil častni predsednik.

Mnogo se je udeleževal tudi na književnem polju. Slava njegovemu spominu!

Sodelovanje SDS in SLS v ljubljanskem obč. svetu

Včeraj je bil podpisan dogovor med zastopniki SDS in SLS glede sodelovanja v občinskem svetu, ki naj bi omogočilo rešitev nujnih gospodarskih in socialnih vprašanj ljubljanske mestne občine.

Načelnika obeh najmočnejših skupin v ljubljanskem občinskem svetu sta izdala na ljubljansko prebivalstvo naslednje objavo:

Ljubljansko mestno občino čakajo velika in neodložljiva gospodarska in socialna vprašanja, predvsem stanovanjski problem, elektrifikacija mesta in regulacija Ljubljane. Vse te in druge ogromne naloge more rešiti samo izvoljen občinski svet in le ob sodelovanju vseh delavoljnih sil v meščanstvu in občinskem zastopu. Da se to omogoči in da se Ljubljana po tolikih letih reši iz težke gospodarske in finančne krize, sta se SDS in SLS kot obe največji stranki občinskega sveta v sporazumu s svojimi kluboma občinskih svetovalec dogovorili za složno komunalno delo v občinskem svetu.

Dogovor, ki zaslujeje in koristi Ljubljane in njenega prebivalstva in ki samoumevno ne izključuje sodelovanja drugih manjših skupin občinskega sveta, je bil danes od obeh strani odobren in podpisan. Pomenja naj za ljubljansko občino začetek nove dobe, ki naj ob obojestranski stvarnosti, obzirnosti in lojalnosti prinese Ljubljani uresničenje vsaj najvažnejših in najnujnejših gospodarskih potreb in načrtov.

V zavesti, da more velike naloge izvesti le avtonomno občinsko zastopstvo, sta se obe stranki tudi zavezali, da boštri pri vseh faktorjih v Ljubljani in v Beogradu, ki morejo imeti vpliv na delovanje ljubljanske mestne samouprave, storili vse, da ne pride v nevarnost niti vprašanje občinske samouprave kot take, niti vprašanje njenega brezhibnega delovanja.

V Ljubljani, dne 26. marca 1928.

Za klub občinskih svetnikov SDS:

Ivan Tavčar, l. r., t. č. načelnik.

Za klub občinskih svetnikov SLS:

Evgen Jarc, l. r., t. č. načelnik.

Dogovor za delovni program obeh večinskih strank je gotovo velik dogodek v zgodovini ljubljanskega mesta in slovenskih političnih strank, kajti sličen položaj je bil ustvarjen na mestnem magistratu samo l. 1895 po velikem potresu. Ta dogodek že sam na sebi dokazuje, da je potreba raznih perečih komunalnih vprašanj tako velika, da je moralo prevladati spoznanje po koncentraciji glavnih dveh sil v občini.

Videti je, da je Ljubljana krenila pot zagrebške občinskega sveta, kjer prevladujejo čisto gospodarski in socialni interesi. V Zagrebu je že dolgo časa skoraj absolutno depolitizirana mestna občinska uprava, v kateri sodelujejo

skoro vse stranke v Zagrebu. Zaradi tega je v Zagrebu opaziti tudi vsesplošen napredek. Ako bo Ljubljana zvesto sledila vzgledu Zagreba, je pričakovati, da se bo v doglednem času nadoknadilo to, kar je bil zadnjih 10 in 15 let zamujeno. Zboljšale se bodo splošne gospodarske in socialne razmere in modernizirana Ljubljana postane močan center za tujski promet, ki bo prinesel nov dotok denarja tako v korist naših trgovin in obrti, kakor tudi vsem delavnim slojem, ki jim bo dal novega zaslužka.

Razen ureditve občinskega gospodarstva in občinskih financ čakajo rešitve v ljubljanskem občinskem svetu tudi druga velika, neodložljiva vprašanja gospodarskega in socialnega značaja. Naj omenimo tu pereče vprašanje omilenja stanovanjske bede, avtomobilizacije prometa, oz. razširjenosti cestne železnice, glede katere je lani vladni komisar sklenil skrajno neugodno pogodbo in ki jo bo treba prejeti ali slej razširiti v predmestja, nadalje nič manj pereče vprašanje izpopolnitve kanalizacije zlasti v predmestjih, zboljšanje in zgraditev novih cest, tako v središču mesta kakor na njegovi periferiji, kjer so nastale nove stanovanjske kolonije, važno vprašanje definitivne ureditve elektrifikacije mesta in pocenitve dobave električnega toka že radi pritegnitve industrije in pospeševanja obrti na področju ljubljanske občine, nujno potrebno regulacijo Ljubljane, potrebo zgraditve novih šolskih poslopj, naprave raznih socialnih ustanov itd. To so velike stvari, za katere ni potrebno samo mnogo denarja, ampak tudi močna večina v občinskem svetu ter sodelovanja vseh.

Situacija v občinskem svetu, v katerem nobena skupina sama nima absolutne večine, je postajala bolj in bolj neveljavna, zlasti, ker je postal vsi trud zaman ustvariti s socialistično manjšino trajno delazemno občinskega sveta. Zadnja seja občinskega sveta se ni mogla vršiti, ker je n. pr. socialistični obč. svetnik Likar protestiral proti pravilnemu sklicanju obč. sveta, ker je prejel povabilo na sejo šele 47 ur in ne 48 ur pred sejo! In če naj računa mestni župan s takimi malenkostnimi šikanami, kako naj potem stopi pred občinski svet še s proračunom, ki mora biti sprejet do konca tekočega meseca! Zlasti težavno je to vprašanje, ker se je vlada postavila na stališče, da je potreben dvotretjinski kvorum za proračunske dohodke. In čeprav bi bil proračun sprejet z navadno večino in če tudi bi se dalo stališče vlade osporaviti, vendar pa bi občinski svet po sedanjosti potni nikakor ne bil kos velikim komunalnim nalogam. Položaj je deljansko dozorlet tako daleč, da sta bili samo dve možnosti: ali razpustiti ali dogovor za sporazumno delo obeh velikih strank v občini.

Odgovornosti za to, da bi izzevala razpust občinskega sveta in ponovno vzpostavila komisarjat, ni mogla prevzeti nobena velika stranka, tem manj, ker je dedščina lamskoletnega komisarjata, ki jo je prevzel sedanji občinski svet,

MILO

zelo slaba in bo potrebna prav posebna energija, da se občinsko gospodarstvo uredi in spravi na pravi tir.

Iz sklenjenega dogovora seveda nujno sledi, da bo nastopila posledica glede na konstituiranje občinskega sveta. Kakor ima n. pr. v Mariboru SLS kot najmočnejša stranka župana, SDS kot druga najljubša pa podžupana, prav tako zahteva kooperacija tudi v ljubljanskem obč. svetu novo porazdelitev mest v raznih upravnih obdelih in odsekih občinskega sveta. Žrtve za veliko stvar in samozatajevanja je bilo treba na obeh straneh.

Pogajanja za skupno sodelovanje so se med obema najmočnejšima strankama vršila že zadnjič pred konstituiranjem občinskega sveta. Pogajanja, ki takrat niso privedla do uspeha, so se pretekli teden obnovila in so se vršile od preteklega petka v županovi sobi na mestnem magistratu vsak dan po več ur trajajoče seje, ki so se jih udeleževali na eni strani načelnik kluba občinskih svetnikov SDS g. Ivan Tavčar in podnačelnik g. Likozar, na drugi strani pa načelnik kluba občinskih svetnikov SLS g. prof. Jarc ob navzočnosti zastopnikov obeh prizadetih strank poslevoednega podpredsednika SDS g. Ribnikarja in člana načelstva SLS g. Mihe Kreka.

Pri pogajanjih je bil navzoč večji del tudi sam mestni župan g. dr. Dinko Puc. Končna redakcija dogovora je bila snoči ob 11.45 spisana in preliminarno podpisana od obeh strank. Tekom pogajanj so se vršile tudi seje obeh klubov občinskih svetnikov ter sta obe stranki konzultirali tudi zastopnike in zaupnike svojih ljubljanskih političnih organizacij.

Za prestolnico Slovenije je ta dogovor o sodelovanju na strogo komunalnem gospodarskem programu gotovo razveseljeval pojav politične zrelosti, ki gotovo ne bo ostal brez dobrih posledic za druge slovenske občine, ki jim bo lahko služil za zgled.

Anglija izganja brezposelne

— London, 27. marca. Z ozirom na naraščajočo brezposelnost se bavi angleška vlada z načrtom prisilnega naseljevanja brezposelnih v pokrajina in kolonijah, kjer je to še mogoče. V kratkem namerava na ta način izseliti iz Južne Valske okrog 60.000 brezposelnih. Vsi bodo prejeli pozive, da se naselijo na določenem ozemlju, kjer jim bo nudila vlada primerne podpore za kolonizacijo. Vsem, ki bi to ponudbo odklonili, bodo ustavljene brezposelnostne podpore, a tudi občine ne bodo dobile več posolil in prejemov za pobijanje brezposelnih.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.

Devize: Amsterdam 0—22.905, Berlin 0—13.59, Bruselj 0—7.9268, Budimpešta 0—9.8335, Curih 1093.5—1095.5 (1095), Dunaj 7.9855 — 8.0155 (8.0005), London 277.1—277.9 (277.5), New York 56.71 — 56.91 (56.81), Pariz 0—223.79, Praga 168.1 — 168.9 (168.5), Trst 299.12—301.12 (300.1, 300.25).

Elektri: Investicijsko 87—0, agrarna 57.5—0, vojna škoda 430—0, Celjska 164—4, Ljubljanska kreditna 135—0, Praštrediona 802.5—0, Kreditni zavod 155—200, Strojne 70—70 (70), Vevče 135—135 (135), Ruše 265—280, Stavbna 56—0, Sešir 125—0.

Lesni trg: Tendence nesprenmenjena. Zaključenih je bilo 5 vagonov hrastovih svežih drv, lco. vagon Postojna po 16.

ZAGREBSKA BORZA.

Devize: Dunaj 800.05, Berlin 13.59, Dunaj 7.9268, Milan 300.10, London 277.50, Pariz 223.79, Praga 168.50, Curih 10.95.

INOZEMSKA BORZE.

Curih: Beograd 9.1325, Berlin 124.14, Praga 15.39, Pariz 20.07, Milan 27.42, London 6.04, New York 519.

Razširitev mestne vodarne v Klečah

V sobotni številki Slovenskega Naroda priobčujo g. inž. G. Gulič drugi del predavanja v ljubljanski sekciji združenja jugoslovenskih inženjerjev in arhitektov, v katerem se trudi dokazati, da bi se bila morala izvršiti takojšnja elektrifikacija vodarne. Ta dokaz se je g. inž. Gulič tako temeljito ponesrečil, da se mi zdi kruto, v javnosti natopiti proti njegovim izjavam.

Dal sem bil opetovano avtorju priliko prepričati se, da se moti. Priznal sem mu bil, da je problem sam na sebi zapeljiv, da rešitev, za katero se je odločila mestna elektrarna, na prvi pogled presenetli, toda povedal sem mu tudi vse tehne argumente, ki govorijo za izbrano rešitev.

Če moram danes v tem članku razočarati prijatelje g. inž. Guliča, storim to pred vsem iz važnega vzroka, da je nevednost javnost že zbegana po opetovanih publikacijah g. inž. Guliča, da je lahko nastalo pogrešno mnenje, da se zapravlja javni denar, razven tega pa iz vzroka, ker se dela krivica vodstvu mestne elektrarne in ker se pravzaprav na nedopusten način nastopa proti izkušenim in renomiranim strokovcem mestne elektrarne.

Dolgoletno izkušnje v publiciranju strokovnih člankov me uče, da komplicirani računov široko občinstvo ne čita. Smatram tudi, da skoro nihče ne kontrolira pravilnosti strokovnih računov in da v glavnem samo pogleda rezultate, do katerih avtor pride. Iz teh vzrokov se ne bom spuščal v detajle računov g. inž. Guliča, pač pa bom opozoril samo na njegovi lastni številki, iz katerih nepobito sledi, da sem imel prav, ko sem svetoval, naj se elektrifikacija vodarne še odloži. Iz lastnih številki g. inž. Guliča sledi pa tudi nepobito, da bi mestna občina zapravljala denar, če bi takoj izvršila elektrifikacijo, kakor jo priporoča g. inž. Gulič in ne obratno.

S prvimi dvema deli sobotnega članka se ne bom pečal, ker so samo historične vsebine. Iz tretjega dela članka, v katerem začne g. inž. Gulič trdit, da se elektrifikacija vodarne ne sme odložiti, pa vzamem sledeči dve v članku razprto tiskani številki.

G. inž. Gulič izračuna, da stane sedanji nerazširjeni obrat v Klečah letno 1.000.000 dinarjev. V isti sapi konstatira, da bi njegov elektrificirani obrat letno stal 1 milijon 50.000 Din. Iz tega sledi torej nepobito, da je sedanji obrat letno za 50.000 Din cenejši.

G. Gulič se tolaži v tej situaciji s sklepom, da se more iz letnega prihranka na kurivih nabaviti dve centrifugalni črpalki. Ta sklep morem razumeti le na ta način, da bo, recimo po 15. letih popolnoma odpisana sesalna naprava, kakor jo priporoča g. inž. Gulič, in sicer z denarjem, ki se je v obratu prihranil na premožu. Toda g. inž. Gulič popolnoma pozabi, da bi stala stara naprava po njegovem lastnem računu v vsakem let petnajst let prihranila 50.000 Din, kar bi po, recimo, 5 % naloženi sestavili končno prihranjenost vsoto 1.080.000 Din. Jaz bi rad videl tistega podjetnika ali korporacije, ki bi po 15. letih raje bila posestnica obrabljene sesalne naprave, ki je nova bila vredna 870.000 Din. (Inž. Guličeva številka) namesto, da bi imela v blagajni ali hranilnici gotovino 1.080.000 Din.

Moja dolžnost je, da pomagam, kjer morem. Iz te prve zadrege se da pomagati v resnici na enostaven način. Saj problem sploh ne stoji tako, da bi se bilo treba odločiti med novimi centrifugalnimi sesalkami in med staro obstoječo napravo. Problem, kakor ga je svoj čas našel g. inž. Gulič, je vendar: ali centrifugalne sesalke ali razširjen sedanje naprave s četrtlo batno sesalko in moderniziranje vsega parnega obrata v Klečah.

V četrtim delu svojega članka izračuna g. inž. Gulič stroške razširitve in modernizacije vodarne v smislu tekočega naročila mestne občine. Letno pride na 951.000 Din obr. stroškov. On dokazuje s tem sam, da obrat v Klečah po reorganizaciji, proti kateri se on bori, letno za 100.000 Din cenejši kot kaže njegova elektrifikacija. Jaz ne morem za to, da je inž. Gulič v svojem članku pozabil primerjati ti dve možnosti ter da modernizirani obrat v Klečah primerja samo z elektrifikacijo, kakršna po njegovem mnenju

bo, če bo enkrat v mestni elektrarni teklen novi veliki turbogenerator.

Opozoriti pa moram, da pri razmerah, kakor faktično so, mestna vodarna po lastnem računu g. Guliča prihrani letno 100.000 Din in vrhu tega pridobi, recimo v 15. letih, napravo, katere nabavna cena je 2.240.000 Din (številka g. inž. Guliča), med tem ko bi pri dražjem obratu s centrifugalnimi sesalkami v istem času amortizirala napravo z nabavno vrednostjo 870.000 Din. Ker odgovarja 100 tisoč Din letno v 15. letih pri 5 odstot. obrestih kapitalu 2.160.000 Din, bo torej mestna elektrarna v 15. letih prihranila okroglo 3.000.000 Din, ker ni poslušala g. inž. Guliča.

V resnici je prihranek izdatno večji. G. inž. Gulič se namreč postavlja na zelo enostavno stališče, da sme elektrarna, če dobavlja vodarni električni tok, zaračunati samo porabljeni premož. Vse ostale obratne stroške, vse vzdrževalne stroške, odpise in obrestovanje strojev, ki bi morali delati za vodarno, mora po mnenju g. inž. Guliča nositi elektrarna sama. Takemu mnenju je težko sploh oporekati, ker nasprotuje vsem trgovskim in gospodarskim principom in ker je jasno, da za to mnenje g. inž. Gulič ne bo nikjer mogel najti razumevanja. Pustil bi se izgovor, da so obratni stroji v elektrarni že popolnoma odpisani. Toda kaj naj rečem potem v slučaju novega turbogeneratorja, s katerim se podaja g. inž. Gulič v območje fantazije? Turbogenerator bo prišel. Kdaj bo prišel, tega ne ve nihče. Toda ravno radi tega, ker turbogeneratorja ni in ker pred pol drugim letom ne bo mogel teči, sem moral svetovati, naj se elektrifikacija odloži. G. inž. Gulič pa stavlja na čelo tretjega odstavka svojega članka kategorični naslov »elektrifikacija se ne sme odložiti«.

Jaz absolutno nisem siguren, da bo elektrifikacija priporočljiva, če bo stekel v elektrarni velik nov turbogenerator. Vodarna ima rezervar, ki zdrži samo nekaj ur. Radi vode bi moral teči turbogenerator celo noč. Da bo pri tem morala vodarna nositi en velik del obrestovanja in amortizacije investicijskega kapitala 10.000.000 Din, ki bo približno potreben za postavitev turbogeneratorja, je jasno. Po 35 para za kilovatio uro električnega toka torej tudi turbogenerator ne bo mogel dati pogonske sile za vodarno, in jaz se zelo bojim, da pri danih razmerah tudi 70 para ne bo zadostovalo.

Iz celega mojega poročila sledi, da sem si izbral najpreprostejšo pot, da pobijem ne razumljivo mnenje g. inž. Guliča. Vtkal se nisem v nobeno sumljivo tehnično vprašanje, o katerem bi se dalo pisati zelo mnogo. Ovrh sem moral le žudno logiko članka, ki se zrcali v treh na koncu članka g. inž. Guliča sestavljenih sklopih. Kdor le količnik pajzljivo čita članek g. inž. Guliča, bo namesto njegovih treh tez postavil sledeče tri:

1. Z elektrifikacijo Kleč iz sedanje nerazširjene ljubljanske kalorije centrale se ne prihrani nič, pač pa se z opustitvijo elektrifikacije v približni dobi 15. let pridobi kapital Din 1.080.000 namesto dveh obrabljanih centrifugalnih sesalk z opremo, ki imata samo nabavno vrednost 870.000 Din.

2. Z izvršitvijo naročila mestne vodarne, torej s postavitvijo četrtle batne sesalke in modernizacijo parnega obrata v Klečah se prihrani letno 100.000 Din in v približni 15. letih več kot 3.000.000 Din nasproti napravi s centrifugalnimi sesalkami.

3. Elektrifikacija vodarne po eventualni postavitvi turbogeneratorja v elektrarni je dvomljive vrednosti in šele hidroelektrična centrala o. Savi bo enkrat mogla uspešno na čeli elektrifikacijski problem.

Da h koncu mero napolnim, moram omeniti še, da je četrtla batna sesalka z opremo že skoro gotova, da zahteva le dobavitelj, o škodnino 1.000.000 Din, če naj delo ustavi, da delo počiva v rešnici kar je jasno, zaganana in ker se pod vničem alarmantnih poročil mestne občine še ni odločila, da pusti nadaljevati delo Kam bo vračunal g. inž. Gulič še ta milijon dinarjev, ne vem. Vem pa, da tudi brez tega milijona vse trditve g. inž. Guliča vise v zraku, kakor je to on sam dokazal in da je v interesu mirnega razvoja našega javnega gospodarstva, da se sliči slučaj ne ponove več.

Prof. dr. Milan Vidmar.

Pisane zgodbe iz naših krajev

Pustolovec v vlogi detektiva. - V smrt radi nesrečne ljubezni. - Velik požar v Zagrebu. - Nabunkani ženitovanjski posredovalci. - Ljubavna tragedija Hercegovca.

V stanovanje Jelisave Vreš v Zagrebu je prišel nedavno neki mladenič in dejal, da je velik gospod z dobrimi zvezami. Zvedel je, da je Vrešovo nedavno povozil avto mestne ledenice in si ji je ponudil za posredovalca, da dobi primerno odškodnino. Vrešova je mlaibdemu možu vse verjela in mu je dala 1.275 Din predjuma sporazumom z možem. Pred sodiščem je mladi mož rekel, da se piše Gjuro Drašković in je zastopal Vrešovo. Kmalu potem se je Jelisava sprla s svojim možem in Drašković se ji je zopet ponudil, češ, da bo izposloval ločitev in bo Jelisava dobila vso doto in še, odškodnino. Očetu Vrešove Goršaku je pa dejal, da ima dobre zveze z banjskim stolom in more doseči več kakor vsak advokat. Oče mu je dal 2000 Din predjuma za stroške. Ko je Goršak pozneje zvedel, da je Drašković navaden slepar, je zahteval denar nazaj in Drašković je izročil Goršakov hčeri 1000 Din in vse dokumente. Vrešovi je pa bilo sumljivo, da je Drašković zahteval od njene sestre še 500 Din za proces. Nekega dne je Drašković prišel k svečniku Goliku in mu je grozil,

da ga bo naznanil, ker je izstavil Vrešovi izpričevalo, da je ležalo v bolnici 21 dni, čeprav je bila bolna samo 14 dni. Predstavitel je se kot kriminalist Drašković. Zahteval je primerno odškodnino za šoferja, ki je zaradi svečnikove netočne izjave izgubil službo. Goliku se je kriminalist zdel takoj sumljiv. Objubil mu je denar in ga potem naznanil policiji, ki ga je aretirala. Proti sleparju je vložil ovadbo tudi vratar Golub, ki mu je dal 618 Din da bi mu priskrbel službo hišnika pri zavarovalni družbi »Vera«. Zaman je čakal na službo in pozneje je zvedel, da družstvo »Vera« sploh ne obstoja. Policija je Draškoviča izročila drž. pravdniku s pripombo, da je mož policiji dobro znan pustolovec, ki se predstavlja za prokurista, inšpektorja, kriminalista itd. Drašković je bil že obsojen v Ogulinu na večmesečno ječo zaradi sleparije.

Zagrebski listi poročajo podrobnosti o samomoru Marije Mankas. Njen brat je izjavil, da Marija ni izvršila samomora zaradi bede. Njeni starši so premožni seljaki in bi Marija prebivala lah-

ko pri njih. Marija je bila vesela devojka, le včas je postala nenadoma melanholična in je govorila o samomoru. Bila je silno zaljubljena in tako ponosna, da ni nikomur povedala, koga ljubi. Usodnega dne jo je obiskala neka gospa. Takoj nato se je Marija zaprla v svojo sobo in ker jo dolgo ni bilo na spregled, je njen brat stopil v sobo. V tem trenutku je Marija planila k vratom in zakričala: Joj, popila sem očetno kislino. Brata je to tako osupnilo, da je izgubil glavo in je prepustil onesveščeno sestro sosedom. Sam je pa poklical rešilno postajo. Radi velike količine strupa je Marija naslednji dan v bolnici umrla. Marijin oče je slutil, da se bo na ta način hčeri nekaj pripetilo. Poslal je svojo ženo v mesto. Mati se je napolila iz Lekenika v Zagreb toda zamudila je vlak in prišla v Zagreb šele naslednji dan in našla hčerko že mrtvo. Oče je dejal, da ne veruje v duhove in strahove, da je pa bil dan samomora njegove hčerke v kleti in je v polnu čutil neadoma poleg sebe žensko, ki je bila popolnoma podobna Mariji. Ko se je prebudil, ni bilo v bližini nikogar. To se je zgodilo v trenutku, ko je Marija izpila očetno kislino. Materi je Marija večkrat rekla, da si bo končala življenje in naj ji to oprosti.

Na dvorišču neke hiše v Meduličevi ulici je stalo poslopje puškarija Rudolfa Vidoviča. Nedavno so prizidali eno nadstropje iz lesa in vsi sosedje so se bali požara, ker sosedne hiše niso bile zavarovane s požarnimi zidovi. V hiši so bile različne delavnice in nedavno se je v prvem nadstropju vnel tram, vendar se obrtniki navzlic opominu tedaj niso zavarovali. Posebno se je bal požara mizar Vildanger, ki je imel delavnico v prvem nadstropju. V nedeljo popoldne je res nastal požar in uničil vso imovino mizarjev Juruša in Vildangra. Požar je prvi opazil mizaršek učence Fric Blatan, ki je prebujal še učenca Guliča in Skrlca. Gulič je o požaru obvestil hišnico, ki je pozvala policijo in gasilno postajo. Učenci so poklicali svoja gospodarja Juruša in Vildangra, ki stanujeta v Kotorški ulici in sta oba oženjena in imata otroke. Na kraju požara je nastala pravcata panika. Ženske in otroci so jokali in vrisčali požar se je pa bliskovito širil. Vsa streha in prvo nadstropje sta bila v plamenu. Zgorelo je vse orodje v delavnici in mnogo nove pohištva. Gasilci so po štiriurnem naporu delo lokalizirali požar in preprečili, da se ni razširil na sosednje zgradbe. Juruša in Vildanger imata za 100.000 Din škode. Tudi učencem, ki so spali v delavnici, je zgorelo vse, kar so imeli. V pritličju ima svojo delavnico Teodor Milčič. Ta je zvedel za požar šele proti jutru in je na tramvaju spraševal, če je res gorelo v njegovi delavnici. Nemalo je bil iznenaden, ko je našel namesto delavnice samo pogorišče. Milčič je bil zavarovan in ne trpi tako velike škode, kakor Juruša in Vildanger. Zaradi požara je ostalo 35 delavcev brez dela. Kako je nastal požar, ni bilo mogoče ugotoviti.

Iz Subotice poročajo, da se je te dni tam vršil občni zbor ženičbenega društva »Sreča«. Med občinim zborom je prišlo do pretepa, tako, da je morala intervenirati policija. Člani društva so napadli člane upravnega odbora in jih lažje ranili. Občni zbor je zahtevalo ministrstvo trgovine in industrije, ki hoče društvo razpustiti, da se fuzionira z nekim sličnim društvom. Zbora se je udeležilo nad 1000 članov, ki so izrekli soglasno stari upravi nezaupnico in se zedinili, da ovadijo vse člane uprave državnemu pravdniku zaradi poverbe in zlorabe. Zahtevali so kazensko postopanje proti vsem članom uprave. Po končanem zboru so nekatere arborite članice dejansko napadle bivšega predsednika društva Mihajla Saviča in člana upravnega odbora Ladislava Kulica tako, da sta bila oba lažje ranjena in so ju šele drugi rešili iz rok razarjenih žensk. Pri državnem pravdniku so nekateri člani že vložili ovadbo proti upravi zaradi poverbe in zlorabe društvenega denarja. Člani so oškodovani za 1 milijon Din. Državno pravdnstvo bo uvedlo proti upravi kazensko postopanje in bo člane uprave aretiralo.

V selu Drenovcu se je te dni odigrala ljubavna tragedija, ki je končala s samomorgom jedva 22letnega Milana Radovičiča, ki je bil smrtno zaljubljen v 19letno Danico Lutovič. S svojo lepoto je Danica očarala vse fante, ki so jo neprestan zalezovali. Bila je pa zelo ponosna in je vse prezirala. Najbolj je bil vanjo zaljubljen Milan ki jo je dobesedno oboževal. Ošabna Danica ga pa ni marala in ga je zavračala. Toda čim bolj ga je odbijala, tem bolj jo je Milan ljubil. Danica je kokerirala z drugimi fanti v vasi in rada je videla zlasti Slobodana Vasića. Ko je Milan zvedel, da Danica ljubi drugega, je skoraj obupal. Odnosni med Slobodanom in Danico so bili vedno intimitni in nekega dne je Slobodan zaprosil Danico za roko. Roditelji so privolili in Milan je izgubil poslednjo nado. Popolnoma se je spremenil in z nikomur ni več govoril. Najrajši je bil sam. Njegovi starši so opazili spremembo in so bili v velikih skrbeh. Milan je zvedel, da se bo Slobodan oženil z Danico o veliki noči. Njegov obup je dosegel vrhunec. Zapustil je hišo in se ni več vrnil. Napotil se je k Neretvi in v samomirlnem namenu skočil v reko.

Chinoferrin

kina-vino z železom, najučinkovitejše sredstvo proti slabokrvnosti. - Dobiva se v vsaki lekarni. 37/T

Gradnja kočevske železnice

Železnica se bo gradila spomladi 1929.

Nekateri listi so objavili kratko poročilo, da je poverjena gradnja nove kočevske železniške proge, ki bo vezala Slovenijo z morjem, ljubljanski gradbeni tvrdki inž. Dukič in drug. Govorili so celo, da prične tvrdka z gradnjo železnice že to spomlad in da podjetje išče večje število delavcev, kakor tudi risarjev in uradnikov — manipulantov.

Obrnili smo se za pojasnilo naravnost na podjetje ter dobili sledečo informacijo:

Gradbeno podjetje inž. Dukič in drug je dobilo od glavne železniške uprave v Beogradu nalog, da izvrši popolno trasiranje proge in izdelava posamezne gradbene načrte v vseh detajlih. Načrti morajo biti izdelani do konca tega leta. Nato bo oddelek za gradnjo železnice pri generalni direkciji razpisal javno licitacijo glede oddaje gradbenih del. Kdo prevzame gradnjo proge, seveda ni znano. Ako ne nastopijo kake izredne komplikacije, je računati, da se prične gradnja ta za Slovenijo v gospodarskem oziru velevažna proga šele prihodnjo spomlad.

Prosveta

Mestno gledališče v Celju

Kot deseto premijerno letošnje sezone so dali Kristovo dramo ali Pasijon v Deutschovi obdelavi, ki ji je oskrbel res vzoren prevod g. Finžgar.

Kristovih iger smo imeli v Celju že vse polno, skoro vsako leto v kinih, alegorije v Narodnem domu itd. Zato je bilo občinstva bore malo, in je škoda časa in truda, ki so ga porabili pa »Pasijon«.

Pasijon se deli v devet slik. — Najbistvenejše prizore Kristovega trpljenja. — Deutsch jih je prinesel realno v svetopisemski stilistiki, edino konec — Vstajenje je alegorija — simbol, po mojem mnenju krasen in etično pravilen in efekten konec, ki pa je občinstvo ravno radi dosledno realističnega črtanja prejšnjih prizorov zelo motil...

Prireditve sama je bila v igri posameznikov v režiji in inscenaciji ravnatelja Bratine dobra, v ansambelskih scenah pa površna. Poznalo se je tam, da je bil »Pasijon« nastavljen v naglici, ker je bila skupna igra neizdelana, na nekaterih mestih vsled pomanjkanja mnogo večjega ansambla premrtva, in so bile tudi manjše uloge manj povoljno zasledene.

V glavni ulogi Kristusa je nastopil gost iz Ptuj, g. Kankler. Je to rutiniran mlad igralec, ki učinkuje z uglasjenim nastopom, sugestivno premišljeno igranje in z zelo prijetnim organom. Kristusa je dal z mehkim občutjem, Velikega v dobroti in ljubezni, prepričevalno in je bil kar najboljši v sceni na križu. Neoporečen v igri in v izklesano enotni figuri je bil Pfeiferjev Poncij Pilat.

Mestoma zelo dober je bil tudi Perčev Kafež. Na drugih mestih pa je igral vedno darje preveč ležerno in je v govoru nedosleden. Pere je v vseh svojih ulogah nedosleden. Škoda, ker mestoma ustvarja pravcane umetnine, potem se pa spet prevrže. Premalo menda študira uloge. Judas ravn. Bratine brezhiben, že kot figura idealno zamišljen. Izmed apostolov je bil dober Peter — Bele. Zenske uloge so neznatne in kakor je n. pr. Veronika epizodna ulogica, tako je v nji ščonceva odbijala. Neiskrena in narejena je do najskrajnejših skrajnosti. Tehnično in materialno talent a brez iskric pristnosti. — Ostali so zadovoljili. — D. G.

Operni repertoar. V nedeljo 1. aprila popoldne ob 15. se poje veliko Beethovnovo delo »Fidelio«, ki je doslej vedno vzbudilo največje zanimanje občinstva. Upamo, da s to predstavo posebno ustrežemo izvenljubljanskemu občinstvu. Predstava se konča pred 6. uro tako, da se je mogoče posiciziti vseh vlakov, ki vozijo med 6. in 7 uro iz Ljubljane.

Sport

Kolesarski sportni odnošaji z Jugoslavijo

Pod tem naslovom je poročala »Grazers Tagesspost« dne 21. t. m. z ozirom na nedavno objavljene kolesarske dirke od »Alpenländischer Radfahrerverband«, ki bi se raztezale preko avstrijske meje pri Mariboru na jugoslovensko ozemlje, »naprosi Kotorški Savez kraljevine SHS preko »Steiermärkischen Radfahrerverband« za sledečo objavo na avstrijske kolesarske sportne organizacije:

Kotorški Savez kraljevine SHS je edina oblastveno priznana vrhovna sportna reprezentacija kolesarskega sporta v Jugoslaviji. Ker nameravajo nekatera kolesarska društva, ki niso vključena v Kotorški Savez SHS, letos prirediti v interesiranih avstrijskih kolesarskih klubih internacionalne kolesarske dirke, priporoča Kotorški Savez SHS, da stopijo omejeni klubi v svrhu ureditve medsebojnih sportnih razmer pravočasno z njimi v stik. Vsak klub, ki bi brez vednosti in dovoljenja Kotorškega Saveza SHS razpisal dirke, se bo kaznoval z najstrožjo prepovedjo starta, obenem se pa zabrani prestop državne meje, kar bi udeleženi klubom povzročilo nepotrebne stroške in neprilike. Kotorški Savez SHS odločno opozarja, da bo priznal in odobril razpise kolesarskih dirk le od strani onih klubov in kolesarskih organizacij, ki so vključene v »Union Cyclist International« — v Avstriji, torej od »Oesterreichischer Radfahrerverband« na Dunaju, in od »Reichsverband« na Stalderkem izključno le od »Steiermärkischen Radfahrerverband« v Gradcu.

Z ozirom na stremeljenje Kotorškega Saveza SHS po urejenih meddržavnih sportnih odnosih in prijeteljski sportni vzajemnosti s sozemeljem, bo vsako akcijo, ki bi nasprotovala omejenim intencijam, kaznoval s splošno startno prepovedjo in bo proti dotičnim klubom postopal s skrajnimi sredstvi. Vse kolesarske sportne zadeve z Jugoslavijo posreduje edino le »Oester. Radfahrerverband« na Dunaju, in za področje Stalderške kompetentni podsavez »Steiermärkischer Radfahrerverband« v Gradcu, Jakomini Platz 16.

Beležnica

KOLEDAR.

Danes: Torek, 27. marca 1928; katoličani: Rupert; pravoslavni: 14. marca, Stanimir.

Jutri: Sreda, 28. marca 1928; katoličani: Ivan Kapištran; pravoslavni: 15. marca: Proseol.

DANASJNE PRIREDITVE.

Drama: »Julij Cezar«.
Opera: Zaprtio.
Kino Matica: »Ne kradi!«
Kino Ideal: »Kreutzerjeva sonata«.
Kino Dvor: »Bigamila«.

DEŽURNE LEKARNE.

Danes: Piccoli, Dunajska cesta; Bakarčič, Sv. Jakoba trg.

Ova bližnja potresa

Včeraj 26. t. m. je seizmograf meteorološkega zavoda v Ljubljani zaznamoval potres ob 3.40.49, ki so ga čutili tudi v Ljubljani. Najmočnejši val je bil zabeležen 12 sekund kasneje in je znašala njegova višina 520 mikronov, perioda 3 sekunde. dolžina 11 kilometrov. Središče potresa je oddaljeno 95 km. Meteorološki zavod prosi vse poročevalce, da nam o poteku potresa poročajo.

Profesor dr. Belar nam poroča, da so potresomerji na observatoriju pod Triglavom zabeležili včeraj ob 15.44 bližnji potres čigar epicenter je bil oddaljen kakih 150 km. Glavni potresni sunki so prihajali iz zapadno - vzhodne smeri. Potresomer za določanje južno - severne smeri je ob tem času baš izmenjeval trak.

Danes popoldne je seizmograf v meteorološkem zavodu v Ljubljani zaznamoval potres in sicer ob 9 uri 32.45 Potres je bil tako močan, da je vrgel eno pisalko aparata s svojega mesta. Pri drugi pisalki pa širina registrirajočega papirja ni zadostovala, da bi bila zabeležena jačina največjega vala. Centrum potresa je oddaljen 130 km.

Gospodarstvo

Naša trgovina s Češkoslovaško

Prejeli smo »Mesečni pregled zunanje trgovine Češkoslovaške republike za januar 1928«, iz katerega posnemamo statistične podatke o našem izvozu na Češkoslovaško in češkoslovaškem uvozu v Jugoslavijo.

Češkoslovaški uvoz iz Jugoslavije je znašal v januarju 10.412 ton in 9.629 komadov in skupni vrednosti 30.167.000 Kč. Največ je uvozila Češkoslovaška v januarju iz Jugoslavije žive in zaklane živine in sicer za 10.951.000 Kč. Na drugem mestu so živalski produkti s 4.737.000 Kč., na tretjem žito, mast, stroje in mleviski izdelki z 2.710.000, na četrtem kemične pomožne snovi in kemični produkti za 1.933.000, na petem odpadki z 1.393.000, na šestem tobak z 1.351.000, na sedmem pijače z 1.242.000 itd.

Uvoz Češkoslovaške v Jugoslavijo je znašal v januarju 8.696 ton in 30.886 komadov v vrednosti 63.785.000 Kč. Največ je uvozila Češkoslovaška v januarju v Jugoslavijo bombaža in bombaževinastih izdelkov in sicer za 25.651.000 Kč. Na drugem mestu je volna in volneni izdelki z 11.553.000, na tretjem železo in železnina s 4.965.000, na četrtem vozila z 2.759.000, na petem stroji in sestavnih deli z 2.511.000, na šestem sadje in zelenjava z 1.704.000, na sedmem usnje in usnjeni izdelki z 1.587.000 Kč. itd.

Zopet vidimo, da je češkoslovaški izvoz v Jugoslavijo za dobrih 100% večji, nego izvoz na Češkoslovaško. Ta občutna vrzel v gospodarskih stikih med obema državama ne bo popolnoma, dokler ne sklenemo s Češkoslovaško trgovinske pogodbe, ki mora nuditi večjo možnost plasiranja naših pridelkov na češkoslovaških tržiščih, nego smo jo imeli doslej.

— Dobava. Prometno - komercialni oddelček direkcije državnih železnic v Ljubljani sprejema do 28. t. m. ponudbe glede dobave 5000 škaflijo vžigalce ter glede oddaje 100 knjiž v vezavo; do 30. t. m. glede dobave železnih dvigalnih vint za lokomotive, 1 stroja za seštevane, kramrov, cepinov, lopat, motik, žag, diamantov za rezanje stekla, sobnih termometrov, čopičev, 500 doz sidla, 350 kg parafina, 100 zavolov stearinskih sveč, nihajnih ur in motvoza. — Direkcija državnega rudnika v Brezi sprejema do 5. aprila ponudbe glede dobave 3000 kg kave in 3000 kg masti. Strojni oddelček direkcije drž. železnice v Ljubljani sprejema do 31. t. m. ponudbe glede dobave 80 škafelj snžilne paste »Globus«, 300 steklenice sidla in 300 kg ločilnih cunj za poliranje. — Predmetni pogoj so na vpogled pri strojnem oddelku. — Direkcija državnega rudnika Zabukovca pri Celju sprejema do 10. aprila ponudbe glede dobave navadnih sip za okna, desk, 10.000 kg portlandcimenta in 20.000 komadov zidne opeke. — Direkcija državnega rudnika v Brezi sprejema do 5. aprila ponudbe glede dobave 3000 kg mila za pranje; do 6. aprila pa glede dobave 1500 kg travnih žeblijev. — Predmetni oglas z natančnejšimi podatki so v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani interesentom na vpogled.

Sokol

— »Naša Radost«, list za jugoslovensko sokolsko dečo, ima v 3. številki sledečo vsebino: Albin: Sokolicev dom. — Igor Vidic: Zakletko morje. — B. Lipan - M. K.: Iz sokolskega življenja. (Zakaj hodim k Sokolu?) — Albin Čebular: Sokoliceva Marinka. — Julij Nardin: Na sankah. — Niko: Dva tatova. — C. Edvard Strah na Stajah. — Naš kotichek: Zastavice. — Uganki. — Krizanka.

— Povest gimnazistke i Sokolstva (V nastanku) je ime brošurici, ki jo je s. i. i. izdal Bogdan Spornjak nastavnik v stitke v Vimkovcih. Predgovor brošure je objega 36 strani, je napisal dr. Dragutin Poljungan.

Dnevne vesti.

— **DANES SMO PRILOŽILI vsem cenjenim naročnikom polnočne in jih vladno prosimo, da blagovolijo naročnino z eventualnim zaostankom čimprej, oziroma prve dni prihodnjega meseca poravnati, ker sicer bi bili primorani vsem zamudnikom pošiljanje lista ustaviti. Oni naročniki, ki imajo naročnino že poravnano, naj blagovolijo polnočnico shraniti in jo porabiti ob poteku naročnine.** — Uprava «Slovenskega Naroda».

— **Obseg redukcij s 1. aprilom.** V upravi državnih monopolov ne bo večje redukcije. Število dnevnih časopisov se bo po novem proračunu povečalo na 287. Ker je po dnevnih časopisih že zdaj preveč, jih bo s 1. aprilom reduciranih 77. V področju ministrstva ver bo reduciranih okrog 35 uradnikov. Večja redukcija se obeta uradnikom ministr. javnih del. Tu pride v poštev v prvi vrsti teh. pomožno osebje brez posebne kvalifikacije. Pomožni uradniki v področju ministrstva javnih del bo reduciranih najmanj 200 do 300. V področju finančnega ministrstva je bilo po starem proračunu 17.724 uradnikov in uslužbencev, po novem proračunu jih pa ostane 15.376. V zvezi z redukcijo neznatnega števila finančnih uradnikov je poslal finančni minister vsem direktorjem svojega resora okrožnico, v kateri jim priporoča, naj se ozirajo pri morebitnem sprejemanju novih uradnikov v prvi vrsti na reducirane uradnike.

— **Socialistično ženstvo zahteva volilno pravico in civilni zakon.** V nedeljo dopoldne se je vršila v socialističnem domu v Beogradu proslava ženskega dne, na kateri je pozdravil socialistično ženstvo tudi posl. g. Petecan. Socialistične žene so razpravljale med drugim o prostituciji in o civilnem zakonu. Po njihovem mnenju se prostitucija ne da odpraviti s sanitarnimi zakoni, marveč samo potom zboljšanja gornjega položaja žene. Zanimiva je tudi zahteva socialističnega ženstva, da bi smeje proletarske žene odpravljati plod in da naj se uvede namesto zastarelega cerkvenega moderner civilni zakon. V resoluciji, ki je bila soglasno sprejeta, zahteva socialistično ženstvo žensko volilno pravico.

— **Iz poštne službe.** Premeščeni so iz Ljubljane v Sarajevo tajnik Joško Peršič. Iz Ljubljane v Zagreb Ante Kaokira, iz Ljubljane v Novo mesto Ferdo Nacrac, za tajnika pri poštni direkciji v Ljubljani je imenovana uradnica Marija Buder.

— **Napredovanje poštarnih uradnikov.** V poštarnem ministrstvu je podpisan ukaz o napredovanju večjega števila poštno-brzojavnih uradnikov.

— **Nov pomočnik ministra za narodno zdravje.** Na lastno prošnjo je v pokoleni dosedanjega pomočnika ministra za narodno zdravje Milan Vukičević. Na njegovo mesto je imenovan inspektor dr. Dušan Kalamovič.

— **Zastopniki praške občine v Beogradu.** V soboto se je vršila seja praškega občinskega sveta, na kateri je bilo soglasno sklenjeno odzvati se vabilu beogradske mestne občine glede poseta delegacije praške mestne občine v Beogradu. Delegacija, ki poseti Beograd, tvorijo župan dr. Baxa s soprogo, višji mag. svetnik Kavanek, finančni referent Lizner, gospodarski referent Martinec, predsedn. upravnega odbora mestne planarne Titera, ing. Melzer, dr. Ružička, prof. Zipek ter člani občinskega sveta Kellner, Heitman, Černy, Tylinek in dr. Singer.

— **Potovanje finančnega ministra v London.** Finančni minister dr. Bogdan Markovič odpotuje koncem tega meseca v London, da podpisuje pogodbo o posojilu v znesku 50 milijonov šterlingov. Pred odhodom predloži vladi referat o stabilizaciji dinarja.

— **Akademija ljubljanskega Sokola v Mariboru.** Da omogoči udeležbo našim telovadcem in telovadkam na olimpijadi v Amsterdamu, se je odločil ljubljanski Sokol, da priredi po vseh večjih mestih Jugoslavije vzorne akademije v korist tekmovalnega sklada JSS. V Mariboru se bo vršila akademija dne 14. aprila 1928.

— **Vreme.** Vreme se je danes jutraj v toliko izpremenilo, da se je barometer začel v Sloveniji zopet dvigati, kar je znak, da se bo vreme v doglednem času zboljšalo. V Sloveniji se je barometer v zadnjih 24 urah dvignil za 2 do 3 mm. Temperatura je padla v Dalmaciji in Bosni, dočim se drugod še dviga. Deževno vreme je prevladovalo v Sloveniji, zlasti v zapadnem delu, in v krajih okoli Delnice in Cibra. Po drugih krajih je bilo oblačno in megleno. Brezvetrinje je vladalo na črti Ljubljana-Maribor in Zagreb, po drugih krajih je pihal močan jugovzhodnik. Morje je bilo močno razburkano. Najvišja temperatura je

bila včeraj v naši državi v Sarajevu in Dubrovniku (16° C nad ničlo), drugod se je maksimum gibal med 6° do 14° C nad ničlo. V Ljubljani je bila včeraj ob 14 najvišja temperatura in sicer 11,8° C nad ničlo, danes ob 7,15 najnižja 5° C nad ničlo. Barometer se je v Ljubljani od včeraj dvignil za 3 mm in je danes ob 8. jutraj kazal 756,4 (včeraj 753,4). Relativna vlaga je jutraj znašala 96%. Do 7. jutraj je v Ljubljani padlo 2 mm dežja.

— **Ciril Metodova ženska podružnica.** Novo mesto napravi na cvetni in veliki teden stojnico na trgu, kjer se bo prodajalo v korist C. M. D. Naj bo ta prireditve drugim podružnicam v posnemameli. 273-n

— **Nesrečna manipulacija z revolverjem.** V Kamniku se je sredi 15-letni čevljarški vajenec Rado Kopač igral z revolverjem. Kazal je revolver svojim tovarišem. Pri manipulaciji z municijo pa je bil tako neroden, da se je ustrelil v levo dlan. Kroglja mu je šla skozi dlan Kamniški zdravnik mu je rano obvezal, danes pa je prišel v ljubljansko javno bolnico.

Iz Ljubljane

— **Iz Prve lastovke.** Ze v nedeljo so opazili okoličani prve lastovke, zgodnje znamenje pomladi. Včeraj in danes je priletel v okolišanske kraje še večji trop lastovk. Tudi druge ptice-selivke se že oglašajo po naših krajih.

— **Iz Butare na ljubljanskem trgu.** Na Cankarjevem nabrežju so že od nedelje sem razvrščene lepe zelene in okrašene butare za cvetno nedeljo. Cene butaram so različne in se ravna po njih velikosti. Večinoma jih prodajajo kmečka dekleta z lga, iz Grosuplje in z Gorenjske.

— **Iz Akademije na Taboru.** Sokol I. priredi v soboto, dne 31. marca ob pol 9. zvečer veliko telovadno akademijo v svoji glavni dvorani. Agilno društvo hoče podati pregled svojega zimskega udejstvovanja v telovadnici. Zato bodo nastopili vsi oddelki telovadskih — izvenšolski dečki, ki ji je določen lasten nastop koncem aprila. Na vsopredju je osem telovadnih točk in tri koncertne, ki jih izvajajo društveni orkester. Vse telovadne točke so skrbno izbrane ter vestno navezane. Vrhutega je med njimi več novosti, deloma sestave društvenega prednjaškega zbora, deloma izvedenstvenih avtorjev. Telovadna akademija Sokola I bo tudi letos — kakor doslej še vselej — zadostila vsem zahtevam moderne telesne vzgoje, s čimer bo društvo nudilo dokaz o svojem pravilnem delovanju.

— **Iz Slovenskega zdravniške društva v Ljubljani.** Zabavni večer, ki ga je priredilo društvo 19. t. m. v »Zvezdi« v proslavo 60letnice g. primarija dr. St. Divlaka, je potekel zelo animirano. Po slavostnem govoru gg. ravnatelja bolnice dr. Fr. Dolška in primarija dr. Derganca je skrbel za zabavo neumorni zdravniški orkester ter dovipni govor v latinščini g. dr. E. Derganija. — 22. t. m. je imelo društvo mesečno znanstveno predavanje, v katerem je podal asistent kirurškega oddelka g. dr. L. Kramarčič moderno stališče o boleznih čira (rane) na želodcu in predstavil vrsto uspešno operiranih bolnikov. V sledeči diskusiji se je povdarjala potreba, držati se tudi v naprej zlate srednje poti konservativnega zdravljenja ter ne staviati z nepotrebnimi operacijami življenja bolnikov v nevarnost. Splošno zanimanje je tudi izrazilo predavanje primarija dr. Fr. Derganca o »Spoznavnokratični medicini«. Predavatelj je označil kot glavnega krivca današnje kulturne krize neomejeni materializem. Napredek znanosti je pa dandanes moč šele v sotrudnosti (kolaboraciji) strokovnjakov vseh narodov, ker je posameznik, pa naj si bo še tako ženjal, le omejen in enostranski nadarjen.

— **Iz Udruženja jugoslovenskih inženjerjev in arhitektov — sekcija Ljubljana** vabi na predavanje, ki se bo vršilo v petek, dne 30. marca ob 20. uri v risalski rudarskega paviljona v Aškerčevi ulici (nasproti tehniške fakultete). Predaval bo g. Ing. Viktor Gostiša o »Rudarski in železarski industriji v Porurju« ob istočasnem predavanju tozadevnega filma. Vabljeni so člani in vsi, ki se zanimajo.

— **Iz Smrtne kosa.** Sročil je po kratki in mučni bolezni umrla gđ. Ljudmila Gabrišek, ki je bila nad deset let učiteljica v Mostah pri Ljubljani, kjer je vživljala sponšen ugled, tako med šolsko mladino, kakor tudi med starši. Podlegla je pljučnici. Z njeno smrtjo je zadel težak udarec rodnobo Gabriškovih, zlasti pa je težko prizadel očke pokone, znani in odlični pedagog, vpočeni višji šolski nadzornik g. Fran Gabrišek, ki ga je zadela v zadnjih letih že druga nesreča. Pred tremi leti mu je namreč umrl sin Stanko, bivši dobrovoljec. Pogreb po-

kojnice se bo vršil jutri v sredo 28. t. m. ob 4. popoldne iz Colzove c. št. 9. Bodi ohranjen pokojni Ljudmili časten spomin. Težko prizadeti rodbini naše iskreno sožalje!

— **Iz Redni občni zbor** Krajevske sekcije trgovskih nastavlencev »Zveze privatnih nameščencev Jugoslavije«, se vrši v četrtak dne 29. t. m. ob 8. uri zvečer v salonu hotela pri »Lloyd«, Sv. Petra cesta.

— **Iz J. A. D. »Triglava« v Ljubljani.** Na XVII. red. občnem zboru, dne 21. t. m., je bil izvoljen sledeči odbor: Predsednik: France Lah, tehnik; podpredsednik: Pogruje Stanko, med.; tajnik: L. Burger Franci, fil.; tajnik II. Toplak Lojze, med.; blagajnik: Peklar Dolfe, tehnik; gospodar: Majdič Kornelij, tehnik; knjižničar: Fermevc Lelja, fil.; arhivar: Beran Jaromir, jur.; odbornik: Kenjar Viktor, tehn.; Revizorja: Kuharič Boris, tehn.; Jurančič Jovo, fil.

— **Iz Nogavice** razne vrste v veliki izbiri kupite najceneje pri Dobeicu, Pred Škofijo. 35-T

— **Iz Občni zbor naprednega političnega in gospodarskega društva** za Šentpetrski in kolodvorski okraj kateri bi se imel vršiti dne 30. marca 1928. se radi nepredvidenih težko prelazi za ne določen čas. — Odbor.

— **Iz Predavanje v »Pravniku«** V sredo dne 28. marca t. l. bo predaval na sestanku društva »Pravnik« g. univ. prof. Aleksander Maklecov o predmetu: »Pogoji nevarčnosti v načrtu za edinstveni kazenski zakonik«. Predavanje se bo vršilo ob pol 6. popoldne na sodišču v Ljubljani, soba št. 79. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Iz Lokal** se odda takoj v novi mestni hiši na Ahacjevi cesti št. 10. Informacije daje mestni gospodarski urad. 274-n

— **Iz Pretep na Vodovodni cesti.** K nedeljskemu pretepu na Vodovodni cesti smo prejeli kratko, avtentično poročilo, ki ugotavlja, da se pretep ni vršil v gostilni »Fortena«, pač pa izven gostilne na cesti. Na imenik gostilne g. Ravtar je pravočasno zabil nadležni ples in godbo Fantje so stali zunaj in ravnotako z nožem v hrbet zabodeni Josip Fiker. Na cesti se je vršil pretep. Napadalec na Fikerja so pobegnili Fiker pa je iskal po sunku v hrbet pomoči pri g. Ravtarju. Ta mu je potem v gostilni rano za silo obvezal, poslal je tudi kolešarja na reševalno postajo, ki je potem Fikerja odpeljal v bolnico. Težko ranjeni Fiker bolnice se ni zapustil, kakor so danes nekateri trdili. Tudi sam Fiker priznava da je bil napaden na cesti.

— **Iz Opazrjamo na današnje predavanje** (Boji v visokem gorovju Julijskih Alp) Slovenskega planinskega društva v dvorani hotela Union ob 20. ki bo gotovo zelo zanimivo. G. dr. Gvidon Mayer nam bo pokazal v slikah, kakšno težavno in naporno nalogo so v svetovni vojni izvrševali turisti in kako velike važnosti je bilo to njihovo delo za potek in odločitev bojev. Alpinski oddelek je bil sestavljen razen iz znanih turistov samo iz najboljših vodnikov. Gospod predavatelj ima veliko zbirko slik Julijskih Alp in je zbral za to predavanje najzanimivejše izmed njih. Predprodaja vstopnic v pisarni Slovenskega planinskega društva in na večer predavanja pri blaginji od 19. naprej.

— **Specijalna trgovina dunajskih bluz, krasne krasne obleke.** Kristoflič-Budar. 46-T

— **Iz Avanture ljubljanskega Maksa.** Ljubljanski Maks je znan v naših slojih meščanstva kot mož, ki mu delo ne diši, pač pa je doma po vseh vinskih kletah in vino-točih. Včeraj dopoldne se je sprejel Maks po mestu. Nanj je opozoril službujočega stražnika pred glavno pošto Novomeščan mešarski pomočnik Janez K., s katerim sta bila pred dnevi v vinotoču na Sv. Petra nasipu. Tu je Maks izmaknil mešarskemu pomočniku večji zavoj, v katerem je bila še nekoliko ponošena obleka, perilo in druge drobnarije. Maks je potem vse te stvari prodal v drugem vinotoču na periferiji mesta za 40 Din. Tatvino je Maks priznal, a se je izgovarjal, da nima ne strehe, ne kruha.

— **Iz Drobni policijske kronike.** Policija je aretirala in zaprla od včeraj do danes dopoldne 5 oseb, med njimi 3 radi tatvine in 2 radi postopanja. Bil je aretiran VI. P radi tatvine gotovine 300 Din na škodo nekoga trgovca, dalje neki delomrznar radi tatvine olik na Vodnikovem trgu in neki hlapec radi suma tatvine 1400 Din. Policiji drugače niso bile prijavljene nobene večje tatvine. Policiji je bil danes prijavljen mlad akademik radi izgreda v javnem lokalu in žaljenja straže, 2 lastnika psov radi pasjega kontumaca, 3 obrtniki radi obrtnih prestopkov in 2 voznika radi cestnopolicijskega reda. Nekemu divjemu lovcu je bila zaplenjena puška.

Iz Celja

— **Celjski mestni proračun** je finančno ministrstvo te dni potrdilo in je s tem konec dosedanjih provizorijev.

— **C Haydnov oratorij »Stvarjenje«** se bo v nedeljo 1. aprila popoldne proizvajal v Celjskem domu. Sodeluje celokupni pevski zbor »Maribor« in orkester mariborske vojaške godbe, pomnožen s člani orkestra Glasbene Matice in drugih glasbenikov.

— **C Umrla** je v javni bolnici 39-letna posestnica Ana Pakl iz Imenega.

— **C Gradbeno gibanje.** Na kralja Petra cesti so pričeli s predpripravi za gradnjo velike trinadstropne hiše na bivšem stavbišču Lastnega doma Pod Jožesovo cerkvijo se zgradi ena enostanovanjska hiša. V smeri proti Skalni kleti se gradi dve enostanovanjski hiši. V Kersnikovi ulici se tudi gradi par novih vil. Kakor kaže bo tudi letos stavbeno gibanje v Celju precej živahno.

— **C Uradni dan** sreskega gremija trgovcev v Celju za korneljski srez bo 30. t. m. v Gornjemgradu.

Vsi zakonci naj se ločijo

Originalen predlog francoskega profesorja, da se mahoma odstrani kriza zakonskega življenja. — Ženska emancipacija je največ kriva, da je toliko nesrečnih zakonov.

S krizo zakonskega življenja se pečačo mnogi sociologi, toda nobenemu se še ni posrečilo najti način in sredstvo, s katerim bi se dalo število nesrečnih zakonov zmanjšati. Eni predlagajo v svrhu omiljenja zakonske krize tako zvezne zakonske dopuste, drugi priporočajo zakoncem, naj žive ločeno in se shajajo samo ob časa do časa, češ, da bi se tako ne naveličali drug drugega.

Z originalnim in menda tudi najučinkovitejšim predlogom pa prihaja francoski profesor Francois Saistout, ki pravi, naj bi se s 1. julijem 1928 vsi zakonci na svetu ločili. Po njegovem mnenju se da kriza zakonskega življenja omiliti in odstraniti samo na ta način, da se vsi zakoni razveljavijo. S tem bi se pokazalo, kateri zakoni so trdni, kajti zakoncem bi bilo dano na prosto, da obnove svojo zvezo, ali pa obrnejo zakonskemu življenju za vedno hrbet. Oni, ki bi obnovili zakonsko zvezo, bi jasno pokazali, kakšni morajo biti zakonski moze in žene, da ne bo domačih preprirov in mučnih prizorov pred sodiščem, kamor se zatekajo nezadovoljni zakonci in perejo umazano perilo.

V pogovoru z novinarji je prof. Saistout pojasnil in utemeljil svoj predlog. — Nočem tajiti, — je dejal, — da je največ nesrečnih zakonov tam, kjer se poroče dekleta s srednješolsko ali celo fakultetsko izobrazbo. Inteligentna žena je za zakonsko življenje pravi strup. Mnogi menijo, da je moj predlog nesparten. Tem odgovorim da mi je ljubša simpatična neumnost, nego suhoparna modrost. Modrost ni stvar, v katero bi se mogel človek zaljubiti. Modrost je podobna kači, ki nas lahko vsak hip ugrizne. Inteligentna žena kmalu spozna moža in to je največje zlo. Ona spozna vse njegove nedostatke in jih hoče odstraniti. S tem napravi največjo napako, ki jo more zagrešiti žena v zakonskem življenju. Inteligentna žena ne zna biti v občevarstvu z možem nežna in rahločutna, ker smatra, da je to pod njeno častjo. Kriza zakonskega življenja je prav za prav posledica ženske emancipacije, kajti dokler se med ženstvom ni pojavil pokret za popolno enakopravnost z moškimi, dokler ženske niso začele siliti v srednje in višje šole, dokler niso sedele po uradih in izvrševale zdravniške, inženjerske in raznih drugih praks, je bilo nesrečnih zakonov neprimerno manj, nego zdaj. Emancipirana žena v zakonskem življenju z redkimi izjemami ne more biti zadovoljna. Taka žena izgubi smisel za domače ognjišče, ker ima polno glavo misli o raznih problemih in pojavih sodobnega življenja, ki z gospodinjstvom in domačim ognjiščem nimajo nič skupnega.

Tako stališče zavzema o krizi zakonskega življenja omenjeni francoski profesor. Njegov predlog, naj bi se vsi zakonci s 1. julijem letošnjega leta ločili, kakor tudi njegovo ime so si novinarji najbrž izmislili. To pa na stvari ničesar ne izpremeni, kajti bistvo predloga je nedvomno pravilno. Se non e vero, e ben trovato.

Strašen zločin

V nekem selu pri Solnogradu na Avstrijskem je bil izvršen strašen zločin. V noči od sobote na nedeljo se je splazil pomožni delavec Peter Innerhofer v stanovanje zakoncev Schragl. V mali čumnatih je spal pet otrok v starosti 1 do 9 let. Innerhofer je pograbil spečo 7letno deklico Gertrudo, jo dvignil iz postelje in jo zavlekel iz stanovanja približno 400 metrov daleč. Nesrečno žrtev je nato spolno zlorabil. Deklica je obupno klicala na pomoč, toda nikogar ni bilo, da bi jo slišal in ji pomagal.

Bestialni pohotnež je nato deklico davil, ker se mu pa ni posrečilo zadaviti, je potegnil iz žepa mal nožič in ji prerezal grlo. Otroka je nato pustil umirajočega na cesti in pobegnil. Nesrečno žrtev je našla njena mati v mlaki krvi. Deklico so takoj prepeljali v bolnico, toda njeno stanje je bilo brezupno. Kljub temu pa je bila deklica še toliko pri zavesti, da je povedala, kdo je zločinec. Innerhofer je bil aretiran. Skušal je sicer dokazati svoj alibi, kar se mu pa ni posrečilo. Končno je zločin priznal. Nesrečna žrtev pohotnosti je včeraj umrla.

Češki vojak obsojen na smrt

Pred divizijskim sodiščem v Terezinu na Češkoslovaškem se je vršila pretekli teden zanimiva obravnava proti Ladislavu Kašpariku, ki se je moral zagovarjati radi dezertacije, raznih prestopkov in službi, tatvine in poskušene umora. Obravnava je trajala štiri dni. Sodna dvorana je bila ves čas nabito polna.

Po posvetovanju je predsednik vojaškega sodišča prečital seznam zločinov in motive obsodbe. Kašparik je bil obsojen na smrt in bo ustreljen. Zadnje noč je obsojenec preplakal. Oblasti so morale ukreniti vse potrebno, da ne pride do izgredu, ker ima obsojenec med vojaštvom mnogo prijateljev.

Ni zadosten dokaz

Angleži so res originalni. Posebno pa so originalni in iznajdljivi, kadar gre za ločitev zakonov. V Angliji je ta drugače košljiva zadeva povsem primitivna. Doslej so se namreč posluževali angleški zakonski moze originalnega trika. Mož je šel s kako žensko v hotel, prebil tam v njeni družbi vso noč, drugo jutro je pa dobila njegova žena iz hotela račun, ki ga je plačal njen mož za ljubavno noč. In žena je šla nato na sodišče in vložila tožbo za ločitev zakonov. Zakon je bil potem običajno razveljavljen.

Toda tem trikom londonskih zakoncev je napravil zdaj konec neki okrajni sodnik. Izjavil je namreč, da hotelski račun ni zadosten dokaz, kajti dana je možnost da se je zaljubljeni ali nezaljubljeni parček vso noč samo pomenkoval in da greha sploh ni bilo. Zato bodo morali v bodoče zakonci predložiti sodišču boljši dokaz, da so res prelomili zakonsko zvestobo.

Osveta ljubosumnega Indijanca

Neki angleški kolonialni častnik opisuje grozno, krvavo osveto ljubosumnega poglavarja indijanskega plemena. Dotični častnik je potoval s svojo četo proti toku reke Nam-Ohan skozi pokrajino, kjer je mnogo tigrov in kjer človek nikoli ni varen. Ponoči, ko so vojniki že počivali v šotorih, se je nenkrat začelo rjovenje tigra. Vojaki so pograbili puške in odšli v džunglo, kjer se jim je nudil grozen prizor. Med gromovjem so bila tla namočena s krvjo in okrog so ležali kosti raztrganih človeških teles. Vojaki so zavili v stran in

našli na drevesu moškega in žensko, ki sta bila še živa, dasi sta bila grozno razmesarjena. Izkazalo se je, da sta bila to poglavar indijanskega plemena Ong-Keo in žena njegovega brata Kvar Tol. Ko se je poglavar zavedel, je pripovedoval, kaj se je zgodilo. Med njim in bratom je nastal spor zaradi vladarske moči. Spor se je posostiril, ko je postal njegov brat ljubosumen. Mož je namreč mislil, da ga žena z bratom vara. Ker jo je hotel umoriti, je pobegnila k svojemu svaku in ga obvestila o strašnem naklepu ljubosumnega moža. Vnela se je vojna, Ong-Keo in njegovi vojščaki so bili poraženi in ljubosumni poglavar je ujel brata, svojo ženo in mnogo bratovih vojščakov. Vse so odvedli v džunglo, kjer so jih privezali k drevesom in jim odsekali roke, ki so jih razmetali po džungli da bi privabili tigre. Ponoči so planili tigri na nesrečne žrtve in jih žive požrli. Poglavar in njegova svakinja sta se v zadnjem hipu rešila na drevo.

Nemški inženjer o svoji aretaciji v Rusiji

V Berlin se je vrnil nedavno višji inženjer Goldstein, ki je poročal zunanje-mu uradu podrobno o svoji aretaciji v sovjetski Rusiji. 6. marca ponoči so Goldsteina nenadoma aretirali. V njegovem stanovanju so napravili hišno preiskavo in Goldsteina so odpeljali v zapore v bližnje mesto Stalin. Tu je prebival 24 ur, nakar so ga odpeljali v Har-kov, pozneje v Rostov na Donu. V rostovskih zaporih je ostal do 20. t. m., nakar so ga izpustili.

Celica, v kateri je bil zaprt Goldstein s šestimi drugimi jetniki, je bila dolga 4 metre, široka pa 1,70 m. Z jetniki so ravnali zelo grdo. O vzrokih aretacije Goldstein dolgo ni bil obveščen. Sele 14. t. m. je bil prvič zaslišan. Pri tem se je izkazalo, da je prišlo v roke državne policije montažno poročilo, katero je poslal za Goldsteinom neki nemški monter iz Nemčije. Organi državne policije so pa tako slabo prevredili poročilo, da se je dalo iz besedila sklepati vse mogoče. Ko so primerjali prevod z originalom, se je tudi državna policija prepričala, da je nemški inženjer nedolžen. Zato so ga 17. t. m. izpustili.

Ruske oblasti so se formalno držale pogodbe z Nemčijo in so obvestile o aretaciji nemško delegacijo, toda poročilo je bilo zelo pomanjkljivo. Z aretiranimi nemškimi inženjerji ni smel nihče obče-vati. O usodi ostalih aretiranih nemških inženjerjev se ne ve nič točnega. Vsi so zaprti v Rostovu. Sovjetske oblasti so obljubile, da bo preiskava čimprej končana. V splošnem je vzbudila aretacija nemških inženjerjev veliko presenečenje, ker nemške oblasti sploh ne vedo, kaj tiči za to afero.

najboljše, najtrajnejše zato najcenejše!

Darujte za spomenik kralja Petra Osvoboditelja!

G. W. Appleton.

Skrivnost stare vojvodinje

Roman.

— To je sreča. Zdravniški poklic je gotovo zelo naporen. Noč in dan je treba biti na nogah, zdaj hiti k enemu, zdaj k drugemu bolniku. Toda zavoljo mene vas še niso nobeno noč budili, dasi mi je bilo zelo težko, ko sem porodila hčerko. Toda reči sem hotela nekaj drugega. Gospa Mulliganova, tista, ki je imela dvopojke, saj veste, gospod doktor, mi je pripovedovala o čudovitem lečenju. Kar prehladiti vas ni mogla tako ste ji olajšali bolečine. Slučajno sem omenila to vojvodinji, to se pravi gospe Latimer — včeraj sem govorila z njo — in potem mi ves dan ni dala miru. Morala sem poslati po vas.

— Tako? Kaj poveste! — sem odgovoril. — A kaj je vaša vojvodinja, če smem vprašati? Ali je težko bolna?

Gospa Mimmsova se je nagnila k meni in mi zašepetala na uho:

— Kaprice, gospod doktor, same kaprice. Toda ne povejte ji tega, za božjo voljo vas prosim. To ostane med nama. Manjka ji zdravnik, ki bi se neprestano ukvarjal z njo. Moj mož pravi, da je to njen konjiček, in prav ima. Tudi jaz sem prepričana, da je samo sitna. Zdaj pa pojdite gori in preiščite jo. Gotovo vam bo všeč. Naša najemnica je blagorodna dama od pete do glave — to se ji pozna že na prvi pogled.

In z glasom, ki se je slišal nedvomno na streho stare hiše, je pripomnila:

— Čemu pa stojite še vedno tu in zijaš, Ana? Ne pustite vojvodinje tako dolgo čakati. Sprejmi gospoda zdravnika takoj gori!

Bil sem zelo radoveden, kakšen stvor je ta »vojvodinja«. Šel sem za Ano po škripajočih stopnicah gori in obstal, ko so se na njeno trkanje odprla vrata. Pokazala je s prstom name, rekoč:

— Našla sem ga milostiva. — evo ga.

Vstopil sem v sobo.

II.

Soba je bila majhna, pač pa zelo udobna in okusno opremljena. V peči je plapolal ogenj, na preprogi pred pečjo je mirno predla velika angorska mačka, na mizi je stala svetiljka z rdečim smeknikom.

Iz mehkega naslanjača, ki je bil primaknjen k peči, je vstala ena najsimpatičnejših dam, kar sem jih kdaj videl. Njeni izredno dolgi lasje so bili razčesani v celo zbirko poedinih kodrov. Bila je plavalaska, kakršnih je malo na svetu. Lasje so tvorili čudovito ozadje njim blestečih, črnih oči, ki so se takoj ustavile na meni.

Njena lica so bila zelo žive barve. Na zgornji ustnici sem opazil komaj vidne brčice in takoj mi je bilo jasno, da »vojvodinja« ni Angležinja. Na sebi je imela staro krokatasto obleko, trdo kakor naškrobljeno platno. Na njenih prstih sem opazil več dragocenih prstanov. Pozdravila me je zelo dostojanstveno in mi ponudila stol.

— Zelo me veseli, da ste prišli, gospod doktor, — je dejala. — Drugi zdravnik tu v najbližji okolici so taki komedijanti in lažnjivci, da vam ne morem povedati. Eden pravi, da imam bolna pljuča, drugi išče bolezni v jetrih, tretji trdi, da mi bo sčasoma otrpnilo srce — vse to so same laži in nič drugega.

— Tako? Mislite? — sem vprašal začudeno. — Milostiva, ali smem vprašati, kaj vas boli?

— Ne vem, pač bi pa rada vedela, — je odgovorila. — To je en razlog, da sem poslala danes po vas.

En razlog — sem pomislil. Kakšen je neki drugi razlog? Delal sem se, kakor da njenih besed nisem dobro slišal in začel sem takoj po običajni šabloni z ogledom. Stal sem »vojvodinji« nekaj vprašani, potem sem pa poklical na pomoč stetoskop (slišalo). Toda o kaki bolezni ni bilo duha ne sluha. Čutil sem se tem bolj, ker je poslala po me tako pozno v noč.

— No torej, gospod doktor, — je vprašala »vojvodinja«, — kako sodite o moji bolezni?

— Prepričan sem, da ste zdravi, kakor riba v vodi, — sem odgovoril.

Zasmejala se je na ves glas.

— Seveda sem zdrava! Saj sem vam rekla, da tukajšnji zdravnik lažejo.

— Zdaj vem, da ste pošten človek in zato vam lahko nalijem čistega vina.

Ce bi me bil kdo pod prisego vprašal, kakšen vtis je napravila name vojvodinja in kaj mislim o nji bi bil moral priznati, da imam pred seboj redke primer hipohondrije. Prvotno sem mislil, da napravim dozdnevno diagnozo kakke neznatne bolezni in dobim primeren honorar. Toda k sreči sem videl v očeh stare dame nekaj neopredeljene odgovornosti — toda moja metoda to ni videl in da sem govoril odkrito. In takoj se je pokazalo, da sem ravnal prav.

— Morda so na svetu ljudje, ki se jim zdi dobro lagati in varati druge, sem odgovoril, — toda moja metoda to ni. Zdravnik in bolnik ne smeta imeti medsebojnih tajnosti. To je kardinalno pravilo, katerega sem se vedno držal. Zdravnik in bolnik imata od medsebojne iskrenosti vedno korist.

— Prav pravite, — je odgovorila vojvodinja, toda —

— Zdaj pa, — sem nadaljeval pod vplivom ugodnega vtisa, ki sem ga napravil na vojvodinjo, — bi vas rad vprašal po drugem razlogu, ki je vas privedel do tega, da ste poslali pome.

Mislil, da se strinja in da mi tega vprašanja ne boste zamerili.

— Primaknite svoj stol bližje k meni, — je dejala vojvodinja.

Storil sem tako in komaj čakal, da zvem, zakaj je prav za prav poslala pome.

— Ta hiša je majhna, — je dejala, — in njene stene so tako tanke, kakor lepka. Človek nikoli ne more vedeti:

kdo in kje prisluškuje. Ali ni bil vaš oče tudi zdravnik?

To vprašanje me je presenetilo.

— Zares, — bil je zdravnik, — sem odgovoril.

— Vase ime, gospod doktor Perigord, ni vsakdanje. Težko ga je pozabiti in ko ga je dobrodušna gospodinja izgovorila, sem si takoj mislila — toda preden prideva do tega — gospod doktor, vi se najbrž čudite, da stanujem v tako stari hiši.

— Nedvomno imate pri tem svojo zabavo milostiva, — sem odgovoril in se skušal diplomatično izmuzniti iz zadrege, v katero me je spravilo njeno vprašanje.

— Bog mi je priča, da ne stanujem v tej hiši za zabavo, — je pripomnila moja pacientka. — Gre za silo. Okolica nikakor ni v mojem okusu, toda prizadevam si prenašati to nujno zelo potrpežljivo in z najboljšo voljo. Gospodar in njegova žena sta nekoliko robača, vendar pa poštena in prijazna. Smatrate me za histerično in abnormalno ženo, ki se ji nekoliko meša, in baš to se imenitno ujema z mojimi željami. Nazivata me vojvodinja in jaz jima to dovoljujem. Zadeva je tem bolj smešna, ker sem slučajno res vojvodinja.

Ko je pri teh besedah opazila, da sem jo nehoti debelo pogledal, je hitro pripomnila:

— Morda me smatrate tudi vi za blazno, ker tako govorim. Ali je vaš oče še živ?

— Ne, — sem odgovoril. — Umrl je v tujini, ko sem bil še otrok.

— V Italiji?

— Da — v Italiji.

— Ali je padel v dvoboju?

Molče in presenečeno sem pogledal staro damo. Šele čez nekaj časa sem si toliko pomogel od presenečenja, da sem vzklilnil:

— Bože moj — kaj hočete reči s tem, milostiva? Ali ste poznali mojega očeta?

— Vprašajte me raje, — je odgovorila, — če poznam njegovega sina. Toda motiti se ne morem, ker nisem nikoli videla dveh ljudi, ki bi si bila tako podobna, kakor vaš oče in vi. Da poznala sem doktorja Perigorda zelo dobro. Postala sem celo proti svoji volji in brez vsake krivde vzrok njegove smrti.

Niti najmanj nisem dvomil, da govori stara dama čisto resno. Toda bil sem tako presenečen, da mi je zastala beseda v grlu in da sem komaj čakal, kaj mi še pove o mojem očetu in svoji usodi.

— To je bila tragična in grozna storila, — je nadaljevala. — Zelo me veseli, da sem se seznanila z njegovim sinom in da mu morem nuditi vsaj skromno odškodnino za izgubo vrliga in viteškega očeta. Ali niste bili rojeni v Rimu?

Tudi to je bilo res. V Murrayevem »Vodiču« je bil takrat v seznamu angleških zdravnikov, ki so izvrševali prakso v Rimu. Naveden tudi moj oče. Osem let po mojem rojstvu se je pripetila ona usodna nesreča, o kateri je govorila vojvodinja. Po tej katastrofi je odpotovala moja mati z menoj v Anglijo.

Zdaj je živela v skromnih razmerah v Tunbridge Wellsu.

Za hip sem odlašal z odgovorom — bolj iz začudenja, nego iz kateregakoli drugega vzroka. Nato sem odgovoril:

— Da milostiva, rojen sem bil v Rimu.

— Na Via Babuino, blizu Piazza Spagna?

— Da, prav pravite.

— Ali se morda spominjate, kako je vaš oče umrl?

— Dokaj jasno, — sem odgovoril. — Še dobro vem, kako so ga prinesli v zadnjih zdihljajih domov. Imel je z rapirjem prebodena pljuča. Najbolj sem si pa zapomnil nepopisno žalost moje matere. To je bilo grozno. Odvedla me je k očetovi smrti postelji, da mi pokaže mrtvega očeta in sirota je bila tako potra, da se je ob mrtvaškem odru onesvestila. Takrat sem bil sicer še mlad, toda pogled na mrtvega očeta se mi je vtisnil v spomin tako da ga vse življenje ne bom pozabil.

Čudno so se zaiskrile oči stare dame, ko mi je pogledala naravnost v oči, se nagnila naprej in vprašala:

— Ali je vaša mati kaj govorila o vzroku smrti vašega očeta? Ali je omenila v zvezi s to tragedijo ime nekega gospoda?

Skušal sem obuditi v spominu dogodke iz davne preteklosti.

— Da, — sem odgovoril naposled.

— Govorila je o neki vojvodinji. Če se ne motim je bila to vojvodinja Frangi-

panova.

Komaj je izgovorila te besede, je prestrašeno vzklilnila:

— Kaj je bilo to? Ali niste ničesar slišali?

Prestrašeno se je ozrla po sobici in me prišla za ramo, kakor da išče pri meni pomoči.

In res sem zaslišal neko čudno škripanje, kakor da je nekdo skrit v sobi. Napeto sem poslušal toda zaman sem skušal ugotoviti, od kod izvira to škripanje. Odprl sem vrata, toda na hodniku ni bilo nikogar. Na vojvodinjinu zahtevo sem pregledal tudi njeno spalnico, toda tudi tam nisem našel nič sumljivega.

— Nekaj sem pa vendarle slišal, — sem dejal naposled, — toda zdi se mi,

da ni bilo nič, kar bi vas moglo vznemirjati. — sem pripomnil, da jo pomirim. — V sobi razum naju ni nikogar in zato ni nobenega razloga, da bi se bali.

Tobačnim trafikantom

Od zveze prodajalcev tobaka in monos poljskih predmetov v Beogradu smo naprosili, da objavimo v slovenskih časopisih sledeči članek:

S 1. januarjem t. l. je finančni minister znižal prodajalcev tobaka provizijo od 5 na 4 %, in to samo radi 15 milijonov dinarjev prihranka v novem proračunu. — Dnevno dobivamo ogromno število pism iz vse države, da interveniramo na pristojnem mestu, da se ta strahovita krivica popravi. 40.000 trafikantov, med katerimi je pretežno na večina invalidov in njihovih družin, gladije in se zadoljuje samo zato, da ne izgubi vpričo tedanje brezposelnosti svojega posla.

Mi smo imeli številne sestanke v Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Novem Sadu, Kragujevcu in drugih mestih in ugotovili, da je dejansko nemogoče vzdržati. S kongresa v Beogradu, na katerem so bili zastopani delegati iz vse države, je bila poslana deputacija k predsedniku ministrstva sveta. Narodne skupščine, predsednikom vseh klubov političnih strank, ter mnogim članom finančnega odbora. Deputacija je bila sprejeta, povsod z obljubami glede intervencije pri finančnem ministru, toda na žalost se še do danes ni ničesar spremenilo.

Ista in še mnogo drugih deputacij je šlo tudi k finančnemu ministru, ki jih pa sploh ni sprejel.

Ustanova, ki ma letno 1.640.700.000 dinarjev, naj prihrani 15 milijonov dinarjev, baš na račun onih, ki največ delajo in prispevajo k temu ogromnemu dobičku. Pa če bi imela država res kak prihranek, bi se dal ukrep finančnega ministra še nekako opravičiti. Toda doseglja je ravno nasprotno, ker so mnogi trafikanti vrtili dovolj nje za prodajo tobaka. Oni pa, ki so jta obdržali, so zmanjšali konzum za približno 60 %, kar je razvidno iz bilance drž. zaloga.

Mi smo se trudili, da napravimo iz trafikantov davkoplačevalce, ne pa proletarce, in da zaščitimo socialno pravo stanu, ki dela dnevno 16 do 20 ur. Zal je bilo vse naše prizadevanje zaman.

Krasne toalete!

Pikantni prizori!

Velikanski uspeh pri vseh predstavah.

Ne kradi!

Igra ljubavi in veselih pustolovščin. V glavni vlogi dražestna

LILIAN HARVEY

ter priznani nemški filmski umetniki

Werner Fuetterer, Dina Gralla, Bruno Kastner

Pri vseh predstavah svira naš priznani najboljši orkester.

Danes ob 4, pol 6, pol 8, 9.

Telefon 2124

Elitni Kino Matica

Pozor! Pozor!

Hotelirji, restavracije, delikatesne trgovine!

TOVARNA JOSIP BENKO

Murska Sobota

nudi prvovrstne

praške šunke

vse vrste prekajenega mesa in klobase po izredno nizkih cenah

Priporoča posebno hotelirjem in restavracijem sveži kare mladih prašičev.

Zahtevajte cenike!

Jamčeno prva blago! Skrajno znižane cene!

Spominjajte se Tabora!

KLIŠEJE

VSEH VRST, ČRTNE IN AVTOTIPIJE, IZDELUJE PO PREDLOŽENIH RISBAH, PEROPISIH IN SLIKAH ZA NAVADEN TISK ALI ZA FINEJSO IZVEDBO V ENI ALI VEČ BARVAH TOČNO PO NAROČILU IN V NAJKRAJŠEM ČASU PO NIZKIH CENAH

JUGOGRAFIKA, LJUBLJANA

TISKOVNA IN ZALOŽNA DRUŽBA Z O. Z. SV. PETRA NAS. 23

SENZACIJA NAD SENZACIJAMI

in vendar

ZDRAVA, NEOPOREČNA KNJIGA!

Prigode, ki kri zastaja ob njih. — Borbe dveh plemenitih duh. — Trpljenje in smaga ljubezni. — Prelepi opisi prirode v gorah in šumah Severne Amerike!

J. O. CURWOOD:

Lov na ženo

ROMAN.

Knjižnica »JUTRA«, sv. 18.

Navezan tsvod 80 Din, vezan 40 Din.

Poština se saračuna posebej.

Potrti globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem u znancom pretužno vest, da je naša srčnoljubljena hči, oziroma sestra teta itd., gospodinja

Ljudmila Gabršek

učiteljica v Mostah pri Ljubljani.

dne 26. marca 1928 po kratkem trpljenju, prevadena s svetotajstvi za umirajoče, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v sredo, dne 28. marca t. l. ob 4. ur popoldne iz hiše žalosti, Colzova cesta št. 9, na pokopališče k Sv. Križu Sv. maša zadušnica se bo darovala v trnovski župni cerkvi. Dragi pokojnici bodi ohranjen blag spomin!

V Ljubljani, dne 26. marca 1928.

Fran Gabršek, vili bolni nadzornik v pok., oče. — Vlado, sin. uradnik, brat. — Vida in Zlatka, učiteljici, sestre — in vsi ostali sorodniki.

Stanovanje

sobe in kuhinje oddam takoj zakončema brez otrok zelo ugodno. — Naslov v upravi »Sl. Naroda«.

Opremljeno sobo

s posebnim vhom in električno razsvetljavo išče za takoj gospe. — Ponudbe pod »Centru mesta/554« na upravo »Sl. Naroda«.

Gramofon

z nekaj ploščami, dobro ohranjen radi selitve ugodno napredaj. — Ponudbe pod »Gramofon/552« na upravo »Slov. Naroda«.

Vpokojenec

zdrav in močan (starejša mož), več slovenskega in nemškega jezika, dober računar — išče službo skladiščnika ali čuvaja. Nastopi lahko takoj. — Ponudbe pod »Vpokojenec/551« na upravo »Slov. Naroda«.

Vse četrtletje

dobavimo šest izbranih revij in časopisov revij za ceno 90. — dinarjev. — Bralni krožek Ljubljana, Selenburgova ulica 7/11 Telefon 2037. 33 T

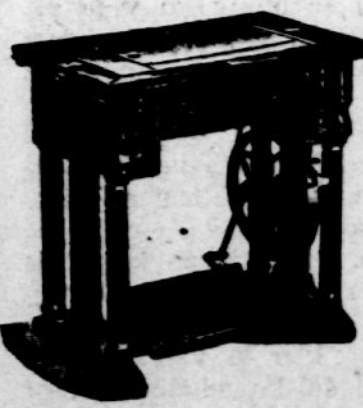
Trb. premog.

DRVA — POGACNIK, Rožaričeva 5. — Telefon št. 2059 541

DRUŽBA »ILIRIJA«

Premog, drva, koks

ogljje — Dunajska cesta 46, poleg IV Zakotnika — Telefon 2820. 108/L

Od dobrih šivalnih strojev »KOLESA« znamke GRITZNER in Adler a dom, obrt in industrijo — Istotam švicarski platilni STROJ DUBIED

Samo pri **JOSIP PETELINC**

Tudi na obroke.

LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika ob vodi

Pouk v velenju brezplačen

Cene nizke